

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvtiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Quod uel qualue fuerit peccatu[m] terre illius, quam Noe Daniel & Iob
saluare no[n] potueru[n]t: & qu[omod]o Iudæi blasphemauerunt uel
uerbu[m] dixeru[n]t contra Spiritum Sanctum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

crucifigeret Christū dei filium. Sed si causam illorum rite discernas, scilicet quia Noe ar-
cham in communī periculo erexit, & Daniel cœlibem uitam duxit, & Iob proprię domū
suę bene præfuit, maxime ex eo notus, quod in tentatione inuentus est fidelis: patenter in
telligis, quia in medio terræ illius fuerunt, & de medio terræ illius ad nos uenerunt tres ui-
tristi, Noe, Daniel, & Iob. Quod si parū uidetur, cōmuniter demonstrare in omnibus apo-
stolis Christi, qui in medio terræ illius fuerunt, & inde uenientes tres uiuendi ordines su-
i prædictos nobis gentibus ordinauerunt, ecce quasi digito demonstrare possumus quod dā
ex illis, uidelicet apostolis, tres viros Petru & Iohannem & Paulū, ualde similes illis. Noe,
Daniel & Iob. Deniq; Petrus præcipius rector ecclesiæ, ipse est quasi Noe: & Iohannes,
præcipiu exemplar cœlibis seu uirginalis uitæ, ipse est quasi Daniel: & Paulus qui inter
cætera, in quibus plus omnibus laborauit, cōuigale quoq; uitæ bñ ordinauit, ipse est q̄si Iob.
¶ Qualia gladio & fame, qualibus à bestijs, quali a pestilentia, propinquos suos
secundum carnem Judeos, apostoli non saluauerunt, & quod ipsi fuerunt in me-
dio eorum, quasi Illo, Daniel & Job. Cap. XVI.

I. Cor. 7.
Ephe. 5.
I. Timo. 5.

Bestia quarta
Danie. 7.

Dani. 7.

Hester. 3.

Iose. de bel. Iu-
da. lib. 7.

Hist. eccl. Ily
5. cap. 3.
Tres uiri in
Hieros. p. e
obsidionis au-
tores.
Danie. 3.

Matth. 27.
P. et Iudeo
¶ grauissim.

Nunc igitur demonstrandum est, quali à gladio & fame, qualibus à bestijs, quali
à pestilentia, propinquos suos secundum carnem Iudeos nō saluauerint: sed ip-
si soli animas suas liberauerint: & quā ob causam iuste hoc fieri debuerit. Qd'
ut euidentius fiat, iā ordine accedendū est ad illā bestiā quartā sine noſe, de qua
sic scriptū est. Post hēc aspiciebā in uisione noſtis & ecce bestia quarta terribilis atq; mira-
bilis & fortis nimis, dentes ferreos habens magnos, comedens atq; cōminuens, & reliqua
pedibus suis cōculcās. Quomōcunq; regnū Romanum, bestia magna, terribiliter atq; mi-
rabiliter dentibus magnis, dētibus ferreis cæteraz gentiū robur comedērit atq; cōminue-
rit, nō adeo ptinuit ad illos captiuos, quoq; uni hæc reuelata, p quoq; unū hæc nobis scrip-
ta sunt. Cura em̄ erat illis tantū de genere suo, cura erat spūi prophetico de illis, ppter Chris-
tū, qui nasciturus erat ex eodē pplo. ¶ Sicut ergo de cæteris bestijs scimus, q̄a taliter des-
monstratæ sunt, Verbi gfa, Vt unū diceret, surge comedē carnes plurimas, propter pp̄lin
Iudaicū, de quo Aman dixit regi Assuero, si tibi placet, decerne ut pereat, ita & de ista be-
stia quarta, bestia terribili atq; mirabili, qd dictū est, comedēs atq; cōminuēs & reliqua pe-
dibus suis cōculcans, ad eundē pp̄lin spectat, quē: duciib⁹ sive principib⁹ Tito & Vespasia
no: regnū illud comedit atq; cōminuit, tā terribili cōmetatione, tā mirabili cōminutione, ut
nulli unquā populo uel ciuitati ab initio seculi taliter cōtigerit, sicut Iosephus scriptor ad/
mirando pariter & dolēdo patenter edidisset. Et reliqua sic pedibus suis cōculcauit, ut nūc
usciparet, quia in oēs gentes duci sunt captivi qui reliqui fuerūt ex eis. Nunquid tres uiri
isti, Noe, Daniel, et Iob, si fuissent in medio eorū, liberauerint eos? Fuerūt aut̄ similes istoꝝ
aliꝝ in medio eorū, scilicet apostoli, et multi credentes in Chrm̄: sed nō liberauerunt eos,
immo ut ipsi soli liberarent animas suas, p diuinā iussi sunt reuelationē imminēte obsidio-
ne exire de medio eorū. Nōne hoc fuit quasi Noe et Danielē et Iob exire de medio eorū?
¶ Remanerunt autē in medio eorū tres aliꝝ ualde contrarij, Eleazarus et Iohannes et Sy-
mon, autores et principes nimis crudeles seditionū inenarrabilū, et ita mirabiliter euenerit
ut cum in Babylone audierit, tres video viros ambulantes in medio ignis et aspectus quar-
ti, similitudo est filij dei. Hic econtra in ea, quæ dicebatur Hierusalem, exclamare pos-
sis. Tres video viros obtinentes miseram Hierusalem, discindentes eam et excruciantes
gladio et fame, miserabilibus modis, tres (inquam) viros principes iniquitat̄ et totius la-
trocini, et aspectus quarti similitudo est Barrabæ latronis seditionis. ¶ Nam quia Barra-
bam sibi præelegerūt, Chrm̄ autem dei filium interfici petierunt: iccirco omnis Noe et
omnis Daniel, et omnis Iob recessit ab eis, et iusto iudicio, cū foris obsiderentur à Róma-
nis, intus datū sunt in prædam tribus illis autoribus sedicioſis, qui contra semetipſos diui-
si, communiter diruperunt, et certatim effoderunt uiscera ieiuna et esurientia plenæ ciui-
tatis.

¶ Quod vel quale fuerit peccatum terre illius, quam Illo, Daniel, & Job salua-
re non potuerunt: & quomodo Iudei blasphemauerunt vel verbum dixerunt con-
tra spiritum sanctum, Cap. XVII.

I. 4 Hoc iudi-

Ezech. 14.

Oc iudicium terræ illius quæ peccauit, non quomodo cūq; sed ita, quemadmo dum dixit, terra cum peccauerit mihi, ut præuaricants præuaricetur. Quid nam est præuaricando præuaricari, nisi perleuerare in proposito præuaricationis, corde impenitentis? Hoc deniq; est peccatum terræ illius grauissimæ, scilicet

Psalm. 4.

Iudæorum, quibus maxime & primo loco, & deinde hæreticis illa redargutio congruit, filiū hominum usq; quo graui corde. Quomodo illi maxime præuaricando præuaricati sunt, id est in præuaricatione perleuerauerunt? Filiū dei dominū Iesum Christū in præuaricatione sua reprobauerunt & crucifixierunt. In præuaricatione inquā, id est, contra legē suam. ¶ Dixerat em̄ in lege Moyses. Prophetā de gente tua & de fratribus tuis, sicut me, suscitabit tibi dñs deus tuus, ipsum audies. Qui autē uerba eius, quæ loqueretur in nomine meo, audire noluerit, ego ultiro existā. Ergo dominū Christū reprobādo, præuaricati sunt præfertim cum legitimū haberent signū, per quod intelligere eū possent esse prophetā illū scilicet sufficiens in opere & sermone eius ueritatis testimonīū. Sed forte aliqui de ignorantia se excusare potuerunt dicentes, eū esse magiū. Proinde cū blasphemaretur ait. Et quicū q; dixerit uerbū contra filiū hominis, remittetur illi. Et cū pateretur, pater (inquit) ignoscet illis, non em̄ sciunt quid faciunt. Sed quid post hæc? ¶ Quomodo terra illa inexcusabilis facta est, uel quomodo præuaricans præuaricata est, ut inexcusabilis esset? Venit spūs sanctus super discipulos eius, quos nimis significans dixerat illis. Et si ego in Beelzebul principi dæmoniorū enīcio dæmonia, filii uestrī in quo ejiciunt? Ideo ipsi iudices uestrī erunt. Ejiciunt, id est, certissime ejiciunt, magis q; nunc, cū spiritus sanctus aduenierit. Venit (inquit) spiritus sanctus manifesta uirtute testimonīū perhibere, quod ille esset Christus & tunc adimpletū est quod dixerat illis. Cum autē uenerit paracletus, quē ego mittam uobis à patre spiritū ueritatis, qui à patre procedit, ille testimonīū perhibebit de me, & uos testimonīū perhibebitis. Hoc factō nihilominus in præuaricatione perleuerauerunt & blasphemare non cessauerunt, & tunc demū cōtra spiritū sanctum uerbū dixisse iudicati sunt. & illa sententia uenit super eos, qui autem dixerit uerbū contra spiritum sanctū, non remittetur ei, neq; in hoc seculo, neq; in futuro.

¶ De Hierusalem que illa sit, de qua dominus ibidem quod & si quatuor iudicia mea pessima misero in Hierusalem, tamen relinquetur in ea saluatio eduentium filios & filias. Cap. XVIII.

Ezech. 14.

Lla autē, quæ uere est Hierusalē, qualē habet prouentū in medio cunctarū tribulationū. Quod & si (inquit dominus continuo in eodē propheta) quatuor iudicia mea pessima, gladiū, & famē, & bestias malas, et pestilentia misero in Hierusalē, ut interficiā de ea hominē & pecus: tñ relinquetur in ea saluatio eduentium

Mira distācia
inter ecclesiā
& synagogā
apostratricem

I. Iohan. 5.
Persecutiōes
Ro. Im. nō no
cuerūt ecclesie
Iohan. 12.

filios & filias. ¶ Mira distantia, mira oppositio illius terræ, id est, apostratricis synagogæ & istius Hierusalē, id est, fidelis & catholicæ ecclesiæ. In illa terra, Noe, Daniel, & Iob, si fuerint in medio eius, nō possunt ab uno quolibet iudicio, isto, liberare filios & filias, sed solas animas suas: in ista autē Hierusalē, si cuncta hæc quatuor iudicia dñs iudicat in eā, uide licet ut probetur patientia sanctorū (quod sāpe factū est) nō dico, q; minus est, Noe, Daniel, & Iob, si fuerint in medio eius, liberabūt filios & filias. Sed dico, q; plus est, relinquet in ea saluatio eduentium filios & filias. Plus nāq; est moriendo educere filios et filias in uitā æternā qui non erant, q; orando liberare ab interfectione corporis filios et filias qui iam erant. ¶ Audiuimus, uidimus, quanta fecerit in ista Hierusalē totus mundus, in maligno positus, et maxime eadem illa bestia superioris memorata terribilis atq; mirabilis, quantis, q; late diffusis persecutionibus, quasi magnis et ferreis dentibus, istam Hierusalem comedet, rit atque comminuerit. Sed quid nocuit? Relicta est enim in eis saluatio eduentium filios et filias: quia nimis rūm sicut frumentum seminatum et in terra mortuam, in multo plicem resurgit fructum: ita persæpe paucis pro testimonio fidei morientibus, multa miseria rationabilem patientiam illorum considerando, in Christum crediderunt. De quibus recte dicas, quia priores illi morientes, istorum patres siue matres fuerunt, eosq; tanquam filios et filias, immo uere filios et filias suo sanguine pepererunt. Ita ergo est uere Hierusalem et uere domus Iuda, cui dictum illud in Osee ueraciter congruat.

Et domini